

Ang log cabin. ng artist na si Jerry Doell.

The Acts of the Prophet.
Rev. Pearry Green.
Chapter 5.
Filipino.

Maagang Buhay at Pagbabalik-loob.

Marahil mula sa naunang talakayan ay makikita mo kung bakit ako naniniwala na si William Marrion Branham ay ang propeta ng

Diyos para sa henerasyong ito, na ipinadala upang dalhin ang Salita ng Diyos, tapusin ang mga misteryo ng Diyos, upang ibalik ang mga bagay na napunta sa pagkakamali. Para sa mga hindi nakakaalam ng mga detalye ng kanyang buhay, nais kong ibahagi sa inyo ang ilan sa mga ito, upang kayo rin ay magkaroon ng parehong pagkakataon tulad ng nabasa ko ang aklat na "Isang Lalaking Ipinadala mula sa Diyos" ni Kapatid na Gordon Lindsay. Marahil ay makikita mo, tulad ng nakita ko, ang espesyal na plano ng Diyos para sa kanyang buhay mula sa panahon ng kanyang kapanganakan. Bilang paghahambing, suriin muna natin ang iba pang mga pagkakataon sa Bibliya ng mga lalaking pinili mula sa pagsilang.

Isinalaysay ng Kabanata 1 ng 1 Samuel kung paano siya ibinigay ng ina ni Samuel sa Panginoon bago pa man siya isinilang. Nang siya ay mahiwalay sa suso ay dinala siya sa Templo, kung saan iniharap siya ng kanyang ina kay Eli ang pinakapunong pari na itataas sa paglilingkod sa Panginoon. Noong siya ay bata pa, gaya ng nakatala sa 1 Samuel 3:1, "*At ang batang si Samuel ay nangangasiwa sa Panginoon sa harap ni Eli. At ang salita ng Panginoon ay mahalaga noong mga araw na yaon; walang hayag na pangitain.*" Hinihiling ko sa mambabasa na isaalang-alang ang parallel sa ikadalawampung siglo. Saan at sa pamamagitan ng kanino, dumating ang salita ng Panginoon sa pamamagitan ng "bukas na pangitain" bago pumasok si Kapatid na Branham sa eksenang pang-ebanghelyo? Bagama't mayroong ilang mga tao na may mga pangitain, gayunpaman ay tiyak na walang mahusay na pagkilos ng Banal na Pagpapagaling sa mundo. Wala ring pagbabagong-buhay gaya ng naranasan ng mundo mula noon. Nagsimula ang muling pagbabangon noong 1946 at nagpatuloy hanggang mga 1957, ngunit mula noon ay namatay mula sa kasukdulan na naabot noong huling bahagi ng 40's at unang bahagi ng 50's. Kaya, tulad ng nangyari noong mga araw ni Samuel, "walang bukas na pangitain" dahil walang propeta ng Diyos ang nasa eksena hanggang sa Kapatid na Branham.

Noong bata pa si Samuel, kinausap siya ng Diyos sa unang pagkakataon. Tatlong beses siyang tumawag sa kanya. Sa tuwing sasagot si Samuel sa pag-aakalang ang boses ay kay Eli. Sa wakas ay sinabihan siya ni Eli na bumalik at humiga at sa susunod na nangyari ito para sabihin "*...Magsalita ka, Panginoon; sapagka't dinirinig ng iyong lingkod.*" Pagkatapos ay mababasa natin sa 1 Samuel 3:11, "*At sinabi ng Panginoon kay Samuel, Narito, gagawa ako ng isang bagay sa Israel, na ang dalawang tainga ng bawa't isa na nakikinig ay magpapanting.*" Ang makapangyarihang Diyos, ay ipinahayag kay Samuel, "sa pamamagitan ng salita ng Panginoon," kahit na si Samuel ay isang bata lamang; at ang mga tainga ng mga

nakarinig nito ay magpapanting sa pananabik para sa mga bagay na iyon na gagawin ng Panginoon. (Ngayon, kung makikinig ka sa mga bagay na ginawa ng Diyos sa henerasyong ito, ang iyong mga tainga ay maaaring magpanting sa pananabik - sa pamamagitan ng pakikinig sa mga bagay na hindi mo alam, sa pamamagitan ng mga pangyayari sa iyong henerasyon sa buhay ni Kapatid na Branham.)

Unang ipinakita ng Diyos kay Samuel ang isang bagay na mali ang ginagawa ni Eli. Si Samuel, dahil mahal niya si Eli, ay hindi gustong sabihin kay Eli ang kanyang pagkakamali, ngunit kinumbinsi siya ng pari na dapat niyang sabihin ang mga salita ng Panginoon, kahit kanino man ito makasakit. Kaya nga, ayon sa talata 19, na *"At si Samuel ay lumalaki at ang Panginoon ay sumasakaniya, at walang di pinapangyari sa kaniyang mga salita."* Kung sinabi ni Samuel, ginawa ito ng Diyos. Kaya't pinagpala ng Panginoon ang mga tao ng Kanyang presensya, tulad ng sinabi sa talata 21, *"At napakilala uli ang Panginoon sa Silo, sapagka't ang Panginoon'y napakilala kay Samuel sa Silo sa pamamagitan ng salita ng Panginoon."* Sa buong Kasulatan, tuwing ang Diyos ay nagpakita ng Kanyang Sarili, nagpahayag ng Kanyang Sarili, ginawang malinaw ang Kanyang Sarili, ginawa Niya ito sa pamamagitan ng pagpapadala ng Kanyang Salita sa pamamagitan ng isang propeta ng Diyos.

Ni si Samuel ay isa lamang nakahiwalay na kaso ng isang bata na tinawag sa Diyos bilang isang propeta. Ang Jeremias 1:4-5 ay nakatala, *"Ang salita nga ng Panginoon ay dumating sa akin, na nagsasabi, Bago kita inanyuan sa tiyan ay nakilala kita, at bago ka lumabas sa bahay-bata ay pinapaging banal kita; inihalal kitang propeta sa mga bansa."* Sa gayon ang dakilang propetang si Jeremias ay itinalaga nang una bilang propeta sa mga bansa bago pa man siya lumabas sa sinapupunan ng kanyang ina. Sinabi ni Jeremiah, *"Nang magkagayo'y sinabi ko, Ah, Panginoong Dios! narito, hindi ako marunong magsalita: sapagka't ako'y bata. Nguni't sinabi sa akin ng Panginoon, Huwag mong sabihin, Ako'y bata: sapagka't saan man kita susuguin ay paroroon ka, at anomang iutos ko sa iyo ay sasalitain mo. Huwag kang matakot dahil sa kanila; sapagka't ako'y sumasaiyo upang iligtas kita, sabi ng Panginoon. Nang magkagayo'y iniunat ng Panginoon ang kaniyang kamay, at hinipo ang aking bibig; at sinabi sa akin ng Panginoon, Narito, inilagay ko ang aking mga salita sa iyong bibig: Tingnan mo, aking pinapagpupuno ka sa araw na ito sa mga bansa at sa mga kaharian, upang magalis at magbagsak at upang magsira at magwasak, upang magtayo at magtatag."*

Inilagay ito ng Diyos sa puso ng ina ni Moises noong sanggol pa lamang si Moises, upang itabi siya bilang isang piniling sisidlan. Sinanay siya ng Diyos sa bahay ni Pharoah, pagkatapos ay dinala siya sa ilang sa loob ng apatnapung taon at sinanay pa siya, at sa wakas ay pinabalik siya bilang tagapagligtas ng bansang Israel. Pansinin na ang Diyos ay hindi naghintay hanggang si Moises ay limampung taong gulang. Nagsimula siyang magtrabaho sa buhay ni Moses noong siya ay sanggol pa lamang, noong araw na siya ay ipinanganak.

Kaya't nakikita natin na ang mga propeta ay hindi mga tao na pumupunta sa mundong ito at lumaki at gumagawa ng ganoong sakripisyong pagsisikap sa Diyos, o sumisigaw, nagdarasal at nag-aayuno hanggang sa matiis sila ng Diyos ng mga supernatural na kapangyarihan, ngunit sa halip ay pinili ng Diyos mula sa sinapupunan ng kanilang ina at dinala sa lugar kung saan sila ay napakalaya mula sa kasalanan, na ang kasalanan ay hindi maaaring

maging sanhi ng pagkakamali ng salita ng Diyos. Habang sila ay higit na nahiwalay sa kasalanan, sila ay higit na nasa pagkaalipin sa Makapangyarihang Diyos.

Ito ay isang ganap na pangangailangan upang marinig ang isang propeta na sinugo ng Diyos, dahil siya ang tinig ng Diyos na nagsasalita sa mundo sa oras na ipadala siya ng Diyos. Gaya ng ating nabasa, kinuha ng Diyos si Jeremias, isang bata lamang at sinabi, "Ang mga salita na iyong sinasalita ay hindi iyong mga salita, sila ay Aking mga salita, at inilagay kita sa kapamahalaan sa mga bansa. Kung sasabihin mong sirain mo, sisirain ko. Kung sasabihin mong itayo ito, itatayo ko ito." Nakikita mo ba na ito ang inilaan na paraan ng Diyos? Hindi ba sinasabi sa atin ng ikatlong kabanata ng aklat ng Mga Gawa kung gaano ito kinakailangan, at anong paghatol ang mayroon doon sa mga hindi nakikinig sa mga propeta ng Diyos?

Ngayon posible bang magpadala ang Diyos ng propeta sa ikadalawampu siglo? Sa personal, naniniwala ako na ginawa Niya, tinutupad ang Kanyang Salita. Nagpapasalamat ako sa Diyos sa Kanyang pagtupad sa Kanyang Salita, dahil kung wala ito ay nagtatrabaho sana ako sa bulag na denominasyonalismo. Sumusunod sana ako sa mga tradisyon ng mga tao, na naniniwalang sila ang mga doktrina ng Diyos. Nakita ko na ginawa ng Diyos ang mga bagay na ito sa mga nakalipas na panahon, at nakita ko ang Diyos na gumagawa ng parehong mga gawa ngayon na ginawa ng mga propeta noon. Nakita ko na ang Banal na Kasulatan ay hinulaang mangyayari ito. Noon ko sinabing, "*Ginoo, mahiwatigan ko ikaw ay isang propeta ng Diyos.*" Hindi ako nag-atubili, dahil ito ay isang paghahayag sa aking puso.

Noong Abril 6, 1909, isang labinlimang taong gulang na ina na Kentucky ang nagsilang ng isang sanggol na lalaki. Pinangalanan nila siyang William Marrion Branham, at sa araw na isinilang siya ay may kakaibang aura, isang Presensya, sa simpleng maliit na log cabin. Isang liwanag ang dumating na umiikot sa bintana at sumabit sa ibabaw ng kuna. Hindi katakatakang sinabi ng mga taong nakakita nito, "Magiging anong uri ito ng bata?"

Noong anim na buwan pa lamang ang sanggol, ipinakita ang proteksyon ng Diyos sa kanya sa unang pagkakataon. Siya at ang kanyang ina, na napadpad sa cabin habang ang kanyang ama ay wala sa trabaho, ay mahimalang nailigtas mula sa tiyak na kamatayan. Isang malakas na bagyo ng niyebe ang naging dahilan upang hindi mapuntahan ang cabin, naubos ang pagkain at panggatong, kaya binalot na lamang ng batang ina ang sarili at ang kanyang sanggol sa lahat ng kumot na mayroon sila at humiga, naghihintay sa wakas. Ngunit ang isang kapitbahay, medyo malayo, sa pamamagitan ng kakaibang kababalaghan, na hindi niya maipaliwanag, ay naakit sa loob ng ilang araw na bisitahin ang maliit na cabin upang makita kung ano ang kalagayan ng kanyang mga kapitbahay. Isang araw ang udyok ay dumating sa kanya nang napakalakas na hindi niya nagawang labanan ito; tumawid siya sa mga burol patungo sa cabin at natagpuan ang ina at ang anak ay muntik nang mamatay. Mabilis siyang nanguha ng panggatong at nagsunog ng apoy, naglakbay pabalik sa kanyang tahanan para sa pagkain, at inalagaan sila pabalik sa kalusugan. Kaya sa pamamagitan lamang ng kakaibang Presensya na hindi maipaliwanag ng lalaki, naakit siyang pumunta sa oras na iyon at iligtas ang buhay nitong partikular na anim na buwang gulang na batang lalaki.

Sa edad na tatlo, natanggap ni Kapatid na Branham ang kanyang unang pangitain. Mula sa pangitain na ito, alam niyang sasabihin sa kanyang ina na bagama't nakatira sila ngayon sa Kentucky, balang araw ay maninirahan sila malapit sa isang lungsod na tinatawag na New Albany. Hindi nagtagal, lumipat ang pamilya mula sa Kentucky sa kabila ng Ohio River patungong Indiana at ilang milya ang lumipas sa timog patungong Jeffersonville, Indiana, na ilang milya lamang mula sa New Albany, Indiana. Natupad ang pangitain.

Sa edad na pito, si Kapatid na Branham ay nagkaroon ng isa pang kakaibang karanasan na hindi niya maintindihan. Nangyari isang araw na, habang tinutulungan ang kanyang ama, natagpuan niya ang kanyang sarili na dumaraan sa ilalim ng isang puno ng poplar nang ang isang kakaibang hangin ay yumanig sa mga dahon sa puno, kahit na walang ibang hangin noong araw na iyon. Isinalaysay niya na pinukaw ng ipoipo ang isang bahagi ng puno na halos kasing laki ng isang bariles at isang Tinig ang nagsalita mula rito na nagsasabing, "*Huwag manigarilyo, uminom, o dudungisan ang iyong katawan, sapagkat kapag ikaw ay matanda na ay may isang gawain na dapat mong gawin.*" Hindi niya maintindihan ang mahiwagang pangyayari, natakot siya nito, at tumakbo siya papunta sa kanyang ina. Inakala niya na siya ay nakagat ng ahas, pagkatapos ay inisip na maaaring siya ay nasa nerbiyos na pagkabigla, kaya pinahiga niya ito at tinawag ang doktor.

Makalipas ang ilang araw, habang nakikipaglaro siya sa mga kaibigan ay nakakita siya ng isang pangitain ng isang tulay. Ang tulay na ito na wala roon, ay umabot sa Ohio River mula Louisville hanggang Jeffersonville. Sinabi niya sa kanyang mga kaibigan na nakikita niya ang tulay doon at, sa kanyang takot, nakita niya ang isang bahagi ng tulay na gumuho, na nagdadala ng labing-anim na lalaki sa kanilang pagkamatay. Siyempre ang kanyang mga kaibigan ay nagkuwento nito sa paligid ng komunidad. Ngunit makalipas ang labintatlong taon ang tulay na iyon ay naitayo sa halaga ng buhay ng labing anim na lalaki. Ang tulay ay nakatayo ngayon, sa pagitan ng Jeffersonville at Louisville.

Minsan noong binata siya, pinagtatawanan siya ng isang batang babae dahil hindi siya naninigarilyo, at talagang sinubukan niyang manigarilyo para pigilan ang panunuya nito. Ang kanyang patotoo ay habang inaabot niya ang sigarilyo ay narinig niyang muli ang ipoipo, at lalo niyang sinubukang manigarilyo, lalo pa itong lumakas, hanggang sa tumakot sa kanya ang humaharurot nitong tunog. Kaya hindi siya naninigarilyo kailanman.

Sa ibang pagkakataon ay inalok siya ng isang lalaki ng inumin sa harapan ng ama ng batang si William Branham, at iginiit na kunin niya ito. Iinom na sana siya, dahil tinawag siya ng sarili niyang ama isang batang babae, nang muling dumating ang ipoipo. Naririnig niya ang pagmamadali nito, at habang patuloy niyang inilalagay ang bote sa kanyang mga labi, lumakas ang hangin hanggang sa natakot siya at tumakbo siya. Hindi niya sinuway ang Diyos, sa katunayan hindi niya magagawa, dahil may plano ang Diyos sa kanyang buhay na Kanyang isinasakatuparan.

Noong tinedyer siya minsan ay pumunta siya sa isang karnabal, at doon ay lumapit sa kanya ang isang manghuhula at sinabing, "Binata, alam mo ba na may karatulang sumusunod sa iyo?" Napakahalintulad ng panahon na sinabi ng masamang espiritu kay Jesus, "Alam namin

kung sino ka, ikaw ang Kristo, ang Anak ng Diyos.” Ang mga pari at mga pinuno ng relihiyon, ang pinakarelihiyoso na mga tao sa mundo noong panahon ni Kristo, ay hindi Siya nakilala, bagama’t nakilala Siya ng masasamang espiritu. Kaya ito ay sa buhay ni Kapatid na Branham.

Nang pumunta si Apostol Pablo sa Tiatira upang mangaral, hindi siya tinanggap, ngunit inilagay sa mga tanikala, at sinabi ng isang batang babae, “Ito si Pablo, na nangangaral kay Kristo sa atin, ang mensahe ng kaligtasan.” May masamang espiritu sa kanya na nakilala kung sino si Paul nang ang iba ay hinahangad na usigin siya. Kaya ito sa henerasyong ito. Makikilala ng masasamang espiritu na may kakaiba tungkol kay Kapatid na Branham bago pa ito aminin ng mga relihiyoso sa mundo. Marami pa rin ang hindi umamin sa mga gawa ng Diyos sa pamamagitan ng taong ito. Tumanggi silang kilalanin na narito ang isang bagay na mas mataas at higit sa karaniwan. Hindi kaya dahil sila, bagaman “relihiyoso,” ay hindi man espirituwal?

Halos mamatay si Kapatid na Branham sa ikalawang pagkakataon sa edad na labing-apat. Aksidenteng nabaril, nakahiga sa sarili niyang dugo na ang mga bahagi ng kanyang mga paa ay bumaril kung saan siya tinamaan ng putok ng isang shotgun, siya ay nagkaroon ng isang pangitain, o karanasan habang nasa ospital, kung saan siya mismo ay kumupas at nakakita siya ng mga tao sa impiyerno. Nakita niya ang mga bagay na magaganap sa mga kababaihan sa daigdig noong dekada ng 1960, ang kakatwang paggamit ng mga pampanganda at iba pa. Ngunit ang mga babaeng ito ay nasa impiyerno at nabigla siya nang mapagtantong may ganoong lugar. Gayunpaman, nilabanan niya ang tawag ng Diyos sa kanyang buhay, bagama’t ang Diyos ay patuloy na nakikitungo sa kanya, dahil may isang gawain na dapat niyang gawin kapag siya ay matanda na.

Dumating siya sa kanluran sa Phoenix, Arizona, noong Disyembre 1927, sa edad na labing-walo. Doon habang nagtatrabaho sa isang ranso, nakatanggap siya ng balita tungkol sa pagkamatay ng kanyang kapatid na si Edward, na pinakamalapit sa kanya sa edad. Nang marinig niya ang pagkamatay ni Edward, tumayo siya at tumingin sa labas ng disyerto, at tinanong ang sarili kung handa na ba si Edward na makipagkita sa Diyos. Pagkatapos ay habang naglalakbay siya pabalik sa Jeffersonville patungo sa libing, ang tanong ay dumating sa kanya, “Handa ka na ba?” Naalala niya kung paano umiyak ang kanyang ama at ina at ang malaking epekto nito sa kanyang buhay nang magsimula siyang magtaka tungkol sa kanyang sarili. Palaging alam niya ang Boses na ito, ang Presensyang ito na naranasan niya mula pa noong siya ay sanggol, na nagnanais na makausap siya.

Inihwalay siya nito sa iba pang mga batang lalaki na kaedad niya, na pinipigilan ang kanilang pagkakaibigan dahil nagsasalita siya ng mga kakaibang bagay at hindi siya naninigarilyo, umiinom, sumasayaw, o tumakbo sa paligid tulad nila. Bagama’t hindi niya matulad ang kanyang buhay sa kanila, hindi niya alam kung paano isuko ang kanyang sarili sa Diyos. Ngunit sa pamamagitan ng pagkamatay ni Edward, ang Espiritu ng Diyos ay patuloy na sumakanya at dinala siya sa kung saan siya ay talagang sinubukang manalangin. Hindi niya alam kung paano, ngunit sa pagmamahal sa ilang, isinulat niya sa isang piraso ng papel, “*Tulungan ako ng Diyos.*” Iniwan niya ang note na nakadikit sa puno dahil alam niyang nandiyan ang Diyos sa kalikasan.

Sa wakas ay dumating ang araw na siya ay nagtungo sa kahoy na kamalig sa tabi ng bahay, lumuhod, at kahit hindi pa rin siya marunong manalangin, sumigaw sa pagiging simple. Sapat na iyon para buksan ang mga bintana ng Langit. Habang siya ay lumuhod sa isang kahoy na silungan upang manalangin, isang Liwanag ang pumasok at bumuo ng isang krus. Noon ay may dumaloy sa kanya at naranasan niya ang isang katangi-tanging pakiramdam na hindi niya alam noon. Minsan na niyang sinabi sa akin ng personal na parang bumuhos ang ulan sa kanyang katawan. Napagtanto niya kalaunan na bininyagan siya ng Diyos ng Espiritu Santo. Aniya, tila naalis ang isang libong libra sa kanyang mga balikat. Nang walang ibang paraan upang maipahayag ang kanyang labis na kagalakan at ginhawa, tumayo siya at nagsimulang tumalon at tumakbo. Tumakbo siya papasok sa bahay at tinanong siya ng nalilitong ina niya kung ano ang problema. "*Hindi ko alam,*" sagot niya, "*Ang gaan lang ng pakiramdam ko.*" Tumakbo siya palabas ng bahay at sa kalsada, gamit ang tanging paraan na alam niya upang ipahayag ang kanyang kagalakan.

Nang maglaon, habang nagtatrabaho sa Public Service Company, nalantad siya sa ilang gas, nalason, at nagkasakit nang husto. Isang operasyon ang isinagawa kung saan muntik na siyang umalis sa buhay na ito. Malubha ang sitwasyon hanggang sa isang supernatural na pangyayari ang naganap nang dumating ang isang Liwanag at sumabit sa kanyang harapan. Hindi inaasahan ng mga doktor na siya ay mabubuhay. Nang makaligtas siya, isa sa mga doktor ang pumunta sa kanyang silid pagkatapos ng operasyon at sinabing, "Tunay na binisita ng Diyos ang batang ito." Sinabi ni Kapatid na Branham na noong panahong iyon ay hindi niya alam kung ano ang nangyayari, ngunit na kung alam niya noon kung ano ang natutunan niya sa kalaunan, siya ay lumukso mula sa kama na nagagalak, gumaling sa pangalan ng Panginoon. Pagkatapos niyang umalis sa ospital ay naghanap siya ng mas malalim na karanasan sa Diyos, dahil napagtanto niya na ang Diyos ay gumawa ng isang mahusay na bagay para sa kanya.

Naiwan siyang may malubhang sakit sa tiyan at mata na hindi inaasahan ng mga doktor na gagaling siya. Gayunpaman narinig niya ang isang grupo ng mga tao na naniniwala sa pagpapatong ng mga kamay para sa pagpapagaling. Sa kanilang pagpupulong sa simbahan, may naglagay ng kanilang mga kamay sa kanya, at tinanggap niya ang kanyang pagpapagaling sa mga problemang natitira mula sa pagkalandad sa gas.

Sa kabila ng patuloy na pagsusuka kung kumain siya ng matigas na pagkain, pinarangalan ng Diyos ang kanyang pananampalataya at sa loob ng ilang buwan, gumaling siya sa problema sa tiyan at nang masuri ang kanyang paningin, ito ay natagpuang perpekto.

Ito ay pagkatapos ng mahimalang pagpapagaling na ito na siya ay nagsimulang mangaral. Sa kanyang unang pagpupulong, ang mga tao ay nabautismuhan at noong Hunyo 11,1933, isa pang supernatural na pangyayari ang naganap na tatalakayin nang mas detalyado sa Kabanata 6.

Ang mga kamangha-manghang bagay ay nagsimulang maganap sa kanyang buhay noong 1933, na mangangailangan ng isang libro sa kanyang sarili upang ganap na maiugnay.

Ngunit nang si Kapatid na Branham ay nagsimulang mangaral at magtayo ng kanyang simbahan, binigyan siya ng Diyos ng mga pangitain, at tunay kong masasabi na ang Diyos ay nagsimulang mahayag, dahil ang Salita ng Diyos ito ay dumarating sa pamamagitan ng "bukas na pangitain." Kaya pagkatapos ng paglipas ng mga siglo, muling binisita ng Diyos ang mga tao ng henerasyong ito sa pamamagitan ng isang propeta. Siya ay nagpadala ng isang propeta, pinili mula sa sinapupunan ng kanyang ina, at itinalaga ang buhay ng taong ito mula pagkabata, hinubog siya tulad ng ginawa Niya sa ibang mga tao ng Diyos sa Banal na Kasulatan.

<http://www.believersnewsletter.org>

info.bnl.ministries@gmail.com